

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

ANUL XVII, NR.3(191)/2013

BULETIN DE INFORMAȚII

MARTIE 2013

Cuvânt Pastoral la începutul Postului Mare

Preacucernici Părinți și iubiți credincioși,

Vă adresez acest Cuvânt Pastoral la începutul Postului Mare din dorința de a vă pune la inimă câteva îndrumări duhovnicești care să vă fie călăuză pentru perioada acestui Sfânt Post.

După cum știți, Biserica noastră Ortodoxă este o Biserică a Tradiției pentru că ține întru toate credința și Tradiția Bisericii creștine dintru început. Forța duhovnicească a Ortodoxiei constă tocmai în această fidelitate față de Tradiția vie a Bisericii, „una, sfântă, sobornicească și apostolească”. Omul rămâne același de-a lungul istoriei, chiar dacă condițiile exterioare în care trăiește se schimbă de la o epocă la alta. Cu atât mai mult, Biserica nu se schimbă după „duhul lumii” sau după moravurile societății decât cu riscul de a se denatura pe ea însăși și a-și pierde credincioșii. Așa precum Mântuitorul Hristos, „ieri, astăzi și în veci este același” (Evrei 13, 8), tot astfel și Biserica cu care Hristos se identifică, este deasupra vremurilor, deși îmbrățișează viața concretă a omului cu toate problemele lui. Tocmai de aceea credincioșii țin la Biserică pentru că în ea găsesc cea mai puternică ancoră a vieții lor care-i scoate din tumultul lumii și le dă nădejdea mântuirii veșnice și a izbăvirii din necazuri și primejdii, ajutându-i să-și regăsească liniștea sufletească și pacea inimii.

Pentru aceasta noi toți suntem chemați de Dumnezeu să ne iubim Biserica, să iubim slujbele ei, mai ales Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, să iubim intimitatea cu El, rugându-ne cât mai mult acasă, la biserică, pe drum, la lucru, în toată vremea și în tot locul, să iubim postul și înfrânarea de la plăcerile trupești, să iubim milostenia și facerea de bine față de semenii noștri aflați în nevoi și să trăim în pace și înțelegere cu toți, în familie și în societate. **Tot ce facem să facem din iubire!** Să facem totul pentru Dumnezeu Care ne iubește pe toți fără

măsură, indiferent că suntem sau nu suntem vrednici.

Astăzi este „**Duminica Izgonirii lui Adam din rai**”. Adam și Eva au pierdut raiul pentru neînfrânarea lor. Căci **prima poruncă pe care le-a dat-o Dumnezeu a fost tocmai postul:**

„*Din toți pomii din rai să mănânci. Iar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, negreșit vei muri*” (Facere 2, 16-17). Postul, ca înfrânare totală de la mâncare și băutură pentru o perioadă, mai lungă sau mai scurtă, este socotit în toate religiile lumii ca un act de credință, care dovedește stăpânirea de sine și libertatea față de materie. Prin post, omul se ridică deasupra legilor firii și-și arată superioritatea față de celelalte creaturi. Evreii posteau de două ori pe săptămână (cf. Luca 18, 12), marțea și joia. Creștinii au postit dintru început miercuria și vineria; miercuria întru amintirea vinderii Mântuitorului de către Iuda, iar vinerea întru pomenirea Patimilor Domnului și a morții pe cruce. Postind în aceste zile, participăm și noi la suferințele Mântuitorului și ne împărtășim de darul Său, adică de biruința învierii. Creștinii s-au pregătit întotdeauna pentru sărbătoarea Învierii Domnului prin post de 7 săptămâni. În vechime, postul Paștilor se ținea cu deosebită severitate, adică nu se mânca și nu se bea nimic până seara. Așa a apărut „*Liturghia Darurilor mai înainte sfințite*” care se săvârșește în Postul Mare, seara, împreună cu Vecernia, pentru ca să nu se întrerupă postul prin împărtășirea cu Sf. Taine. Astăzi, puțini sunt aceia care mai țin postul până

seara. Totuși, cine are râvnă deosebită sau cei ce se află în greutăți mari este bine să încerce să postească măcar vineria, dacă nu și miercuria, până seara sau cel puțin până la ora 3 după amiază, când Mântuitorul a murit pe cruce. Aceștia vor constata că este foarte ușor să ți un post mai sever. Chiar și știința medicală recomandă astăzi înfrânarea totală de la mâncare și băutură, timp de 15-20 de ore, de două ori pe săptămână (!!!), pentru prevenirea cancerului și a altor boli. Apoi să nu uităm că postul se referă și la cantitatea mâncării. Nu putem să ne îmbuibăm cu mâncare de post și să credem totuși că am postit. De asemenea în timpul postului și rugăciunii, cei căsătoriți se înfrânează și de la unirea conjugală, dar numai dacă ambii soți sunt de acord, cum îndeamnă Sf. Ap. Pavel (I Cor 7, 5).

Totuși postul este bine primit de Dumnezeu numai atunci când este însoțit de înfrânarea de la păcat. Iată ce spune o cântare liturgică de la începutul Postului Mare: „*Să postim post primit, bineplăcut Domnului; postul cel adevărat este înstrăinarea de răutăți, înfrânarea limbii, lepădarea mâniei, depărtarea de poftă, de clevetire, de minciună și de jurământul mincinos. Lipsirea de acestea este postul cel adevărat și bineprimit*”.

Postul este de asemenea nedespărțit de rugăciune. Demonii nu pot fi alungați decât cu post și rugăciune (Matei 17, 21). De aceea să încercăm să ne rugăm și mai mult în timpul acestui Post.

În unele din parohiile noastre a devenit deja tradiție ca în timpul Posturilor cel puțin 20 de credincioși să citească zilnic câte o catismă din Psaltire, astfel încât Psaltirea întreagă se citește în fiecare zi. La citirea Psaltirii facem metanii după fiecare catismă și-L rugăm pe Dumnezeu să ne îplinească cererile care sunt după voia Lui. Ce frumos ar fi dacă acest obicei al citirii Psaltirii s-ar introduce în toate parohiile!

De post este strâns legată și milostenia adică ajutorarea celor în nevoi.

Primii creștini puneau deoparte ceea ce economiseau prin post și împărțeau săracilor. Milostenia este una din cele mai mari virtuți. Ea este expresia concretă a dragostei față de semenii. „Fii mei, să nu iubim cu vorba, ci cu fapta și cu adevărul”, ne îndeamnă Sf. Ioan, apostolul iubirii (I Ioan 3, 18). Să nu uităm că la judecata din urmă, Dumnezeu ne va judeca tocmai după faptele făcute semenilor noștri aflați în nevoie, cu care Domnul Hristos se identifică (Matei 25). Dumnezeu așteaptă de la noi să avem o inimă bună, o inimă compătimitoare, care nu rămâne insensibilă la durerea și nevoia semenului, ci îi vine în ajutor. Chiar dacă suntem săraci, să ne gândim că alții sunt și mai săraci ca noi și să nu încetăm să facem milostenie din puținul pe care-l avem. O vorbă din popor spune: cine ajută pe sărac, îi împrumută lui Dumnezeu, iar Dumnezeu nu rămâne niciodată dator. El răsplătește însutit toată fapta bună și aici pe pământ și în cer. „Mai fericit este a da decât a lua”, zice Mântuitorul (FA 20; 359. Știința de astăzi confirmă și ea acest adevăr căci cercetările arată că creierul omului care face milostenie degajă un hormon specific care-i inundă inima de fericire.

Întrucât în țara noastră este multă sărăcie, mai cu seamă în familiile cu copii mulți, Consiliul eparhial al Mitropoliei noastre adresează tuturor parohiilor îndemnul de a susține inițiativa: **„burse pentru copii din România”**. Am început deja acest proiect în județele Botoșani și Vaslui unde prin mănăstirea Popăuți din Botoșani și parohia din Negrești-Vaslui am făcut o anchetă socială identificând peste 80 de copii care trăiesc într-o sărăcie de nedescris. Pe acești copii dorim să-i ajutăm cu burse de 25 de euro lunar. Donatorii vor trimite banii într-un cont special al Mitropoliei deschis numai pentru acest scop. Ei vor fi trimiși mai departe, lunar, în contul celor două instituții bisericești care vor plăti diferitelor magazine cumpărăturile făcute de copii pe bază de bonuri. Copiii vor putea cumpăra cele necesare în afară de țigări și băuturi. În felul acesta suntem siguri că banii vor fi folosiți cum trebuie. Avem deja listele cu ancheta socială a acestor copii pe care le vom trimite Preacucernicilor Preoți pentru a fi puse la dispoziția credincioșilor. Credincioșii pot alege un copil sau mai mulți pentru a-i ajuta fie lunar, fie prin donații sporadice.

Duminica de astăzi se mai numește și **„Duminica iertării”** pentru că nu putem începe Postul Mare fără să ne iertăm unii pe alții. Evanghelia acestei Duminici începe tocmai cu cuvintele Mântuitorului: *„De veți ierta oamenilor greșelile*

lor și Tatăl vostru Cel ceresc vă va ierta greșelile voastre. Iar de nu veți ierta oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru Cel ceresc nu vă va ierta greșelile voastre” (Matei 6, 14-15). **Fără iertarea semenilor nici postul, nici rugăciunea nu sunt primite de Dumnezeu.** Mânia, ura, ținerea de minte a răului ne ruinează, încetul cu încetul, sănătatea sufletească și trupească. Cercetările medicale de astăzi confirmă acest lucru și ne spun chiar că nu există vindecare fără iertare. Desigur nu-i ușor întotdeauna să ierți, dar dacă ne rugăm cu smerenie, Dumnezeu ne va ajuta să iertăm. Trebuie de asemenea să ne obișnuim să cerem mereu iertare de la semenii noștri, și în primul rând celor din familie, după exemplul pe care ni-l dau călugării care-și cer iertare unii de la alții de fiecare dată când se întâlnesc. Așa și noi să zicem mereu: soțule, soție, frate, soră... iartă-mă! Chiar dacă ni se pare că suntem nevinovați. În realitate, toți suntem vinovați și toți avem nevoie să iertăm și să fim iertați. O tradiție veche, păstrată în Biserica Rusă și în Moldova, în această duminică, la sfârșitul Vecerniei, în timp ce la strană se cântă stihirile Învierii de la Paști, preotul își cere iertare de la credincioși, iar credincioșii de la preot și unii de la alții, făcând de fiecare dată câte o metanie în fața celui alt. Este impresionant să participi la o astfel de Vecernie a iertării și să vezi pe preot făcând metanie în fața credincioșilor, iar aceștia în fața preotului și apoi fiecare în parte, făcând metanie reciproc, unul în fața celui alt, și cerând iertare. Folosesc acest prilej pentru ca eu însumi să-mi cer iertare de la frații voastre pentru tot ce v-am putut greși, cu știință sau cu neștiință, cu voie sau fără de voie, de când Dumnezeu m-a chemat să vă fiu păstor sufletesc. Iertați-mă și Dumnezeu să vă ierte!

Vă îndemn pe toți să vă spovediți cât mai des, mai cu seamă în perioada Posturilor de peste an și **să vă împărtășiți cu Sfintele Taine care ne aduc mult folos sufletesc.**

Să nu vă pierdeți niciodată curajul în lupta cu greutățile vieții căci Dumnezeu este și mai aproape de noi atunci când suferim, ci să strigăm mereu după ajutorul Lui! Bunul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți și să ne ajute *„să postim post bineplăcut Lui”*, înfrânându-ne nu numai de la mâncare, ci și de la păcat, să ne iertăm unii pe alții și să facem cât mai multă milostenie.

Al vostru de tot binele voitor și rugător către Domnul Care a pățimit pentru mântuirea noastră,

Mitropolitul Serafim

Postul pentru copii – școală a voinței, examen de credință

- *Părinte, de ce copiii trebuie să postească? Ce înseamnă postul pentru copii?*

- Postul, ca noțiune generală este abținerea conștientă și benevolă de la anumite alimente (lactate, ouă, carne, pește) și de la fapte, cuvinte rele.

Postul ne ajută să ne întărim voința de a urma lui Hristos Fiul lui Dumnezeu și, totodată, este o mărturisire a credinței noastre. Astfel ascultarea noastră față de Dumnezeu și de Biserică ne oferă o bucurie mult mai mare care este dobândirea Împărăției lui Dumnezeu.

Postul este de mai multe feluri: ușor, aspru și negru (abținerea totală de la alimente și băutură).

Severitatea postului este individuală, în dependență de vârsta copilului și de pregătirea lui duhovnicească.

Copiii de la 7 ani pentru a se împărtăși trebuie să țină post, dar, în funcție de maturitatea lui duhovnicească, poate posti și mai devreme.

Pentru copii postul este o deprindere care, treptat, îl face mai atent la propriul comportament. Fiind atent la ceea ce trebuie să mănânce în post, sporește și în viața duhovnicească. Copiii trebuie să postească ca să cunoască din fragedă vârstă că *“toate sunt bune, dar nu toate sunt de folos”*, să conștientizeze măsura lucrurilor și să o aplice în viață.

- *Mulți părinți se întreabă cum să sărbătorească zilele de naștere ale copiilor în familie, la școală, dacă acestea cad întotdeauna în Postul Mare, căci n-ar vrea nici să întristeze copilul și nici să încalce postul?*

- Ziua de naștere este o bucurie pe care vrei să o împarți cu aproapele tău, este un prilej de a-l mulțumi lui Dumnezeu pentru purtarea Sa de grijă și, în același timp, un omagiu adus părinților.

În Postul Mare această bucurie poate fi exprimată printr-o simplă felicitare, cu o rugăciune de mulțumire la biserică. Masa de sărbătoare se pregătește înaintea Postului Mare sau după Învieria Domnului, în dependență de perioada postului în care cade ziua de naștere – în prima jumătate sau în a doua.

Ca să înțelegi mai bine, să-ți dau un exemplu. Imaginează-ți că în ziua ta de naștere în localitatea ta are loc un cutremur sau se întâmplă vreo inundație ori altă calamitate naturală.

În asemenea caz desigur îți vei amâna sărbătorirea zilei de naștere pentru o altă dată, la fel și în perioada de post.

- *În perioada postului trebuie să renunțăm*

la produsele preferate care conțin carne, ouă și lapte. Dar astăzi în magazine putem găsi cam aceleași produse doar că de post: salam vegetal, tort de post, ciocolate s.a. Sunt oare aceste produse compatibile cu postul?

- Referitor la această întrebare, cred că ar fi bine de consultat un specialist în nutriție. În alimentația creștină de post se cunosc diferite mâncăruri îndulcite: coliva (grâul fiert), plachia (orezul fiert), plăcinta dulce, copturi, turte, fructe uscate, dulceață, miere, nuci, etc.

Acestea sunt alimente naturale, pregătite fără aditivi sintetici. Transformarea fructelor, legumelor, dulcețurilor în tort, salam, brânză este un progres culinar dar, care intră în contradicție cu noțiunea de post, ce presupune o abținere benevolă. Chiar dacă ingredientele sunt de post, aceste produse amintesc de mâncărurile de dulce. (...) Cele spuse mai sus în majoritatea cazurilor se referă la deserturi, dar mâncarea de bază în post sunt terciurile, cartofii, fasolea, mazărea, hrișca, orezul, etc. Postul este abținere de bună voie nu îmbuibare cu mîncare, nici desfătare cu mîncare. Poftele și slăbiciunile sunt o temă aparte...

- Cum să procedăm dacă la cantina școlară copiilor li se dă doar mâncare de fruct? Să mănânce crenvuști și budincă sau să rabde până seara?

- La orice instituție preșcolară, școlară pentru unii elevi se pregătește un regim alimentar aparte, dietic. Deoarece elevii iau masa la cantina școlară, putem conveni cu administrația școlii, a grădiniței asupra unui regim alimentar pentru copiii noștri de post, mai ales că și bucatăresele, și conducătorii instituției sunt creștini, cunosc ce este postul și evident că vor fi de acord. Dacă nu, atunci părinții pot să dea copilului mâncare de post la pachet de acasă. Mâncarea de post nu afectează sănătatea copilului, ci o întărește, cu atât mai mult că ei nu sunt expuși la efort fizic sporit, iar activitatea intelectuală nu este preclătată. Și să nu uităm că postul este un efort pentru copii de bună voie coordonat de părinți, nu o osândire a lor, care treptat, de la post la post, de la an la an, se mărește și severitatea lui.

Preotul M. Dodu, tată a șase copii.

Un altfel de post

Renunță la a-i mai judeca pe alții: - descoperă-l pe Hristos care trăiește în ei!

Renunță la a mai spune cuvinte care rănesc: - umple-te de cuvinte care vindeca

Renunță la a mai fi nemulțumit: - umple-te de recunoștință!

Ține post de nervi: - umple-te cu răbdare

Ține post de pesimism: - umple-te cu speranță!

Ține post de preocupări inutile: - umple-te de încredere în Domnul!

Renunță la a te mai plânge: - umple-te de respect pentru acea minune care este viața!

Renunță la a-i mai stresa pe alții: - umple-te de o rugăciune neîncetată!

Renunță la a mai fi acru: - umple-te de bunătațe!

Renunță la a-ți da importanță: - umple-te de compasiune pentru ceilalți!

Renunță la teama pentru lucrurile tale: - umple-ți pe ceilalți de darul tau!

Renunță la a mai fi descurajat: - umple-te de entuziasmul credinței!

Ține post de tot ceea ce te separă de Iisus: - umple-te de tot ce te apropie de El!

"Numai cu inima poți vedea, esențialul este invizibil pentru ochi."

www.ortodoxia-adevaratacredinta.ro

Iubirea aproapelui

Mai întâi, lăsându-te călăuzit de Evanghelie, leapădă vrajba, mânia, osândirea și toate câte lucrează de-a dreptul împotriva iubirii. Evanghelia poruncește să ne rugăm pentru vrăjmași, să binecuvântăm pe cei care ne blesteamă, să facem bine celor ce ne urăsc, să iertăm aproapelui tot ce ar face împotriva noastră.

Tu, cel ce voiești a urma lui Hristos, străduiește-te să plinești cu fapta acestor porunci. Nu e defel de ajuns să citim doar, cu plăcere, poruncile evanghelice și să ne minunăm de înalta duhovnicie pe care acestea o cuprind în sine. Din păcate, mulți se mulțumesc cu atât. Atunci când vei purcede la plinirea poruncilor Evangheliei, cu îndărătnicie se vor împotrivi la aceasta stăpânii inimii tale. Acești stăpâni sunt starea ta trupească, în care te afli supus trupului și sângelui, și duhurile căzute, a căror țară supusă este starea trupească a omului.

Cugetarea trupească, dreptatea ei și dreptatea duhurilor căzute îți pretind să nu te lepezi de cinstea în care te afli și de celelalte foloase pământești, îți pretind să le aperi. Tu însă poartă cu bărbăție războiul cel nevăzut, călăuzit de Evanghelie, călăuzit de Domnul Însuși. Jertfește tot pentru plinirea poruncilor evanghelice. Fără această jertfă nu vei putea fi plinitor al lor. Domnul a zis ucenicilor Săi: "Dacă cineva voiește să vină după Mine, să se lepede de sine" (Mt. 16, 34). Atunci când Domnul este cu tine, să crezi în izbândă. Domnul nu poate să nu fie biruitor. Cere biruință de la Domnul,

cere-o cu rugăciune și plâns statornic, și va veni deodată lucrarea harului în inima ta: deodată vei simți prea desfătata încântare a iubirii de vrăjmași. (...)

Da cinstire aproapelui, fără să iei seama la vârstă, fără să faci nici o deosebire între bărbat și femeie, fără să te uiți la rangul lumesc și iubirea sfântă va începe, treptat, să se facă arătată în inima ta. Pricina acestei iubiri nu sunt carnea și sângele, nu înrăurirea simțurilor, ci Dumnezeu. Cei lipsiți de slava numelui de creștin nu sunt lipsiți de cealaltă slavă, pe care au primit-o atunci când au fost zidiți: ei sunt chipul lui Dumnezeu. Dacă chipul lui Dumnezeu va fi aruncat afară, în văpaia cea cumplită a iadului, și acolo sunt dator să-i cinstesc. Ce treabă am eu cu văpaia, cu iadul! Chipul lui Dumnezeu a fost aruncat acolo potrivit judecății lui Dumnezeu: treaba mea este să păzesc cinstirea față de chipul lui Dumnezeu, și prin aceasta să mă păzesc pe mine însumi de iad. Dă cinstire și orbului, și leprosului, și pruncului de tată, și răufăcătorului, și păgânului, cum se cuvine chipului lui Dumnezeu. Ce ai tu cu neputințele și neajunsurile lor! la seamă la tine, ca să nu suferi vreun neajuns iubirea ta. În creștin, să dai cinstire lui Hristos, Care a spus spre povățuirea noastră și încă va mai spune atunci când ni se va hotărî soarta pentru veșnicie: "Ceea ce ați făcut unuia dintre acești frați ai Mei prea mici, Mie Mi-ați făcut" (Mt. 25,40).

Atunci când ai de-a face cu aproapele, să ai în minte acest cuvânt evanghelic și te vei face prieten de taină al iubirii de aproapele. Prietenul de taină al iubirii de aproapele intră prin ea în iubirea de Dumnezeu. Dar de socoți că-L iubești pe Dumnezeu, iar în inima ta trăiești un simțământ de neplăcere fie și față de un singur om, să stii că te afli într-o veșnică amăgire de sine. De zice cineva, grăiește Sfântul Ioan, iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște, mincinos este. Această porunca avem de la El, ca cine iubește pe Dumnezeu să iubească și pe fratele său (1 In. 4,20-21).

A arăta iubire duhovnicească față de aproapele e semnul înnoirii sufletului prin Sfântul Duh. Noi știm că am trecut de la moarte la viața, grăiește iarăși Sfântul Ioan, fiindcă iubim pe frați; cine nu iubește pe fratele său rămâne în moarte (1 In. 3,14).

Desăvârșirea creștină stă în desăvârșita iubire de aproapele. Desăvârșita iubire de aproapele stă în iubirea de Dumnezeu, care nu cunoaște desăvârșire, întru care nu e sfârșit sporirii.

Sfântul Ignatie Briancianinov

Răsplata

Într-un sat de munte, era un om vestit pentru hărnicia sa. Dar, pe cât de muncilor era omul, pe atât de leneș era fiul său. Toată ziua ar fi stat degeaba și tot nu s-ar fi plictisit. Numai că, într-o după-amiază, se duse la tatăl său și îi spuse:

- Tată, am văzut pe uliță niște băieți încălțați cu ghete noi, foarte frumoase. Aș vrea și eu așa ghete.

- Măi băiete, i-a răspuns omul, dacă ai munci și tu cât de puțin, ți-aș da banii, dar așa, pe degeaba, zi și tu, e drept?

N-a mai spus nimic copilul, dar a plecat supărat. Tare și-ar fi dorit asemenea ghete, așa că, a doua zi, iar s-a dus să-i ceară bani tatălui său. Dar și de data aceasta părintele l-a refuzat. Când a venit și a treia zi să-i ceară bani, țăranul i-a spus:

- Uite, măi băiete - văd că nu mai scap de tine! Eu am treabă aici, în grădină. Dar, în pod, e o grămadă de grâu ce trebuie vânturat, că altfel se umezește și se

strică. Pune mâna pe lopată, vântură tu grâul și pe urmă vino aici și-ți dau bani să-ți cumperi ghetele. N-a mai putut băiatul de bucurie. S-a urcat repede în podul casei, dar nu prea îl trăgea inima la muncă. Așa că s-a culcat pe un braț de fân, a tras un pui de somn, după care a alergat în curte, strigând:

- Gata, tătucă, am vânturat tot grâul. Acum îmi dai banii?

- Nu! - a răspuns omul categoric. Ți-am spus să vânturi grâul, nu să pierzi vremea. Treci în pod și fă ce ți-am spus! A plecat iar băiatul, dar nu putea înțelege de unde știa tata că el nu vânturase grâul. Probabil că l-a surprins dormind și nu l-a trezit, că altfel nu se poate... Așa că, după ce s-a urcat iarăși în podul casei, s-a pus la pândă în loc să aibă grijă de grâu. A stat el preț de jumătate de ceas, cu ochii ațintiți spre tatăl său, care muncea de zor în curte, și, socotind el că-i de ajuns, se duse iarăși în grădină.

- Tată, am terminat toată treaba, n-a rămas bob de grâu neîntors.

Acum îmi dai banii?

- Măi băiete, după ce că ești leneș, mai ești și un mare mincinos. Nu ți-e rușine? Să știi că, dacă nici de data asta nu te duci în pod și nu faci treaba cum se cuvine, nu mai vezi nici o gheată. Ai înțeles? Când a văzut băiatul că altfel nu se mai poate, s-a urcat în pod, a pus mâna pe lopată și a început să vânture grâul. Dar, cum a băgat lopata în grămadă, a găsit ascunsă în grâu o pereche de ghete noi nouțe, exact așa cum își dorea el. De bucurat, s-a bucurat, cum era și de așteptat, dar, în același timp, îi crăpa obrazul de rușine pentru minciunile sale de mai'nainte. Fără să-l mai pună nimeni, a vânturat tot grâul, după care s-a dus și în grădină să își ajute tatăl. Acum simțea, într-adevăr, că merită ghetele, dar, mai mult decât atât, simțea cât de bine este să fii alături de părinți și să îi ajuti.

„Creșteți-vă copiii în învățătura și înțelepciunea Domnului!"
(Sfânta Scriptură)

INFORMAȚII

Din agenda Părintelui Mitropolit Serafim

1 febr. - Slujește Sf. Liturghie alături de Patriarhul Irinej al Serbiei și de alți ierarhi în Catedrala sârbească din Hildesheim. Seara, săvârșește Taina Sf. Maslu și predică la Hannover (Pr. Justinian Florea).

2 febr. - Slujește Sf. Liturghie și predică la Salzgitter (Pr. Vasile Florea). Participă la agapă.

3 febr. - Slujește Sf. Liturghie și predică la Rosenheim (Pr. Dumitru Mureșan), cu prilejul hramului. Participă la agapă.

6 - 8 febr. - Participă la Roma la o întâlnire a episcopilor apropiați de Comunitatea San Egidio (peste 150).

10 febr. - Slujește Sf. Liturghie și predică la Berlin (Protos. Clement Lodroman). Vizitează șantierul bisericii noi în construcție.

13 febr. - Vizitează Târgul internațional de agricultură biologică din Nürnberg la care România a participat cu statutul de „Țară a anului”.

15 febr. - Animă „Seara duhovnicească” lunară de la Centrul eparhial care l-a avut ca invitat pe Pr. Prof. Constantin Necula de la Fac. de teologie din Sibiu.

16 febr. - La Konstanz prezintă credincioșilor viața Păr. Arsenie Boca cu ajutorul unui film.

17 febr. - Slujește Sf. Liturghie împreună cu PS Sofian la Konstanz (Pr. Ionel Nemeș). Hirotonește pe Diac. Sergiu Rusu întru preot pe seama parohiei noi de la Ludwigshafen. Îl instalează pe noul preot. Participă la agapă.

22 febr. - Slujește Taina Sf. Maslu și predică la Bonn (Pr. Sebastian Suciuc).

23 febr. - Slujește Taina Sf. Maslu la Essen (Pr. Ioan Hodoș). În continuare animă o Seară duhovnicească cu participarea a peste 150 de credincioși.

24 febr. - Slujește Sf. Liturghie și predică la Düsseldorf (Pr. Iosif Rădulescu). Participă la agapă.

Din agenda P.S. Episcop Sofian

2 febr. - Slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan

3 febr. - Slujește Sf. Liturghie la Biserica Alte Haidhauser Kirche

5 febr. - Îl primește la Centrul Bisericesc din München pe IPS Mitropolit Serafim cu care discută diverse aspecte ale vieții bisericești din Arhiepiscopie.

9 febr. - Săvârșește Utrenia și Sf. Liturghie în limba germană la Capela Sf. Siluan. În continuare, săvârșește cununia lui Anastasios Ikonomou cu Carmen Baumann.

10 febr. - Slujește Sf. Liturghie la Biserica Alte Haidhauser Kirche

14 febr. - Îl primește la Centrul Bisericesc pe P.C. Pr. Simion Felecan cu care discută diverse aspecte ale vieții bisericești din München.

16 febr. - Săvârșește, la Traunreut, Taina Sf. Botez pentru pruncul Cristian Clonta.

17 febr. - Împreună cu IPS Mitropolit Serafim, slujește Sf. Liturghie și predică la Konstanz

21 - 22 febr. - Participă, la München, la

lucrările Comisiei Liturgice a Conferinței Episcopilor Ortodocși din Germania.

23 febr. - Slujește Vecernia cu Litie la Hamburg; participă la conferința "Rânduilele liturgice și importanța lor în viața duhovnicească a credincioșilor", susținută de P.C. Ieromonah Petru Pruteanu.

24 febr. - Slujește Sf. Liturghie și predică la Hamburg (paroh P.C. Protosinca Calinic Vintillă).

27 - 28 febr. - Participă la lucrările Adunării Naționale Bisericești și ale Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

28 febr. - Acordă un interviu la TV Trinitas pe tema martirajului în viața Bisericii.

„Postul este prețios nu pentru că înfometează, ci pentru că aduce pocăință.

Gustoasă e orice mâncare de post, iar fără post – mâncarea gustoasă e fără rost.”

(Simeon Athonitul)

RUMÄNISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
FÜR DEUTSCHLAND, ZENTRAL- UND NÖRDEUROPA

Fürther-Str.166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: (49)0911/ 3236910; Fax: /3236912
E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual (inclusiv porto)
Bankverbindung: Liga Bank EG
Kontonr.: 116 78 04 BLZ: 750 903 00